

พระอุดมประชากร (พระอลงกต)

คนที่โลกต้องการ คือ คนที่คิดถึงประโยชน์ผู้อื่น ทำดีเสมอทั้งชีวิต

“เราจะทำอะไร ต้องพิจารณาประโยชน์ตนเองและประโยชน์ผู้อื่นให้พร้อม” คำพระพุทธเจ้าที่สอนเป็นหลักการของชีวิต ก่อนที่จะเสด็จปรินิพพาน ถูกถ่ายทอดอีกครั้ง โดย พระอุดมประชากร หรือพระอลงกต ผู้ที่เดินรอยตามองค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้า แม้นุ่งหม้อจีวร แต่ภิกษุอย่างท่าน ก็มีเมตตา เอื้อเพื่อช่วยเหลือผู้ทุกข์ยาก

....เป็นการช่วยเหลือชีวิตเพื่อนมนุษย์ ให้หลุดพ้นจากกรรมแห่งการกระทำ โดยเฉพาะ “ผู้ป่วยโรคเอดส์ ระยะสุดท้าย” ณ วัดพระบาทน้ำพุ จ.ลพบุรี ซึ่งท่านดำเนินติดต่อกมาเป็นเวลานาน

คำสอนดังกล่าว พระอลงกต บอกว่า ทำให้ท่านกลับคิดได้มาก ในสิ่งที่พระพุทธองค์ ได้ตรัส คือ คนที่ไม่ประมาท ทุกวันนี้ คนที่โลกต้องการ คือคนที่คิดถึงคนอื่น คิดถึงประโยชน์ของคนอื่นก่อน คนอย่างนี้เรียกว่า เป็นคนที่โลกต้องการ คนเสียสละความสุขส่วนตัวเพื่อคนอื่น หรือ Happy Society อยากเห็นคนรักสามัคคี เอื้อเพื่อต่อชุมชนที่ตนทำงาน และพักอาศัย สังคมของเรา

ภาษาพระเรียกว่า “มุทิตาจิต” เป็นจิตที่พลอยยินดีเมื่อเห็นคนอื่นพ้นจากความทุกข์ แต่คนส่วนใหญ่มักจะไม่มีความสุขอยู่กับการที่ตนเองเป็นผู้ได้ ได้ในสิ่งที่ตนเองต้องการ

หากแต่คนที่จะมาทำงานเพื่อสังคม ความสุขที่เขาได้ก็คือ เห็นผู้อื่นพ้นทุกข์ แล้วทำให้เขามีจิตใจที่เป็นสาธารณะ ชอบจะเป็นผู้บริการ บำบัดทุกข์ให้ความสุขแก่คนอื่น

“หลวงพ่อก็คิดว่าเหตุผลนี้น่าจะเพียงพอที่ทำให้หลวงพ่อดึงตัวมาทำงานเพื่อสังคม จากนิสัยที่มีจิตใจชอบบริการคนอื่น แต่เหตุผลสำคัญกว่าคือ สังคมของเรา เวลานี้มีปัญหา เราไม่ควรจะปฏิเสธว่า มันไม่เกี่ยวกับเรา มันไม่ใช่หน้าที่ของพระ โดยเฉพาะเป็นเรื่องที่ต้องการผู้นำทางความคิด ผู้นำด้านการกระทำ หลวงพ่อก็คิดว่า ถ้าเราไม่ทำแล้วใครจะทำ”

ชีวิตคนเรา ไม่มีใครหลีกเลี่ยงได้ หลายคนต้องเผชิญวิกฤต คำแนะนำที่หลวงพ่อก็คิดจะให้ นั่นคือ อย่าไปกลัวปัญหา คนเราพอถึงจุดหนึ่งของชีวิต รู้ว่าปัญหาทั้งหมดมองในแง่เป็นความทุกข์ มันก็ทุกข์ ถ้ามองปัญหาให้เหมือนใจหทัยคณิตศาสตร์ ที่นักคณิตศาสตร์ไม่ชอบทำใจหทัยง่าย ๆ ก็ไม่ยอมทำ ทำไมต้องทำใจหทัยให้มันยาก ๆ อย่างนี้ใจหทัยหรือปัญหา มันทำให้เขาเข้มแข็ง แข็งแกร่งยิ่งขึ้น

ฉะนั้น เวลาเราทำงานมากๆ เข้าใจว่าทุกอย่างเป็นปัญหา แต่ปัญหามีไว้แก้ มีไว้ให้คนเราเรียนรู้ เพื่อให้เกิดสติปัญญา พัฒนาศักยภาพของชีวิตตนเอง หากปัญหาในโลกนี้ ถ้าแก้ไม่ได้ หรือว่าท้อแท้กับมัน เป้าหมายที่จะพ้นทุกข์ มันก็จะไปไม่ได้ แต่เรื่องในโลกนี้ เราต้องแก้ปัญหามาได้ ต้องรู้ หาวิธีแก้ไข คิดเป็น แก้ปัญหาเป็น

ที่สำคัญกว่าปัญหา ต้องทำให้เราสนุก มีความสุขกับมัน ไม่ใช่พอเจอปัญหามัน เบื่อมัน ทุกข์กับมัน

ไม่เช่นนั้น ความสมดุลและคุณภาพชีวิต คงไม่เกิด ...ด้วยความเป็นจริงของมนุษย์ อยู่ที่ปฏิสัมพันธ์ หรือการอยู่ร่วมกัน มันเหมือนความร้อน กับความเย็นที่พอผสมกันแล้ว มีจุดของอุณหภูมิผสมลงตัว เช่นกันทุกจุดในชีวิตของเรา ก็เหมือนกับสภาวะธรรมชาติ มนุษย์เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา อยู่ที่ว่าจะมีปฏิสัมพันธ์กับใคร

การอยู่ร่วมกันได้อย่างปกติสุข หรือดีกว่า ต้องเกิดพัฒนาการ มีความเจริญ มีประโยชน์ มีความสุขร่วมกัน หลวงพ่อถือหลักการนี้เป็นสำคัญ

“ธรรมชาติสอนให้เราเชื่อเพื่อ แบ่งปัน นี่คือหลักของความสมดุล คนมีมากก็แบ่งปัน คนมีน้อย คนแข็งแรงต้องดูแลคนอ่อนแอ ณ เวลานี้ สังคมโลก สังคมบ้านเรา ไม่ค่อยจะยึดถือหลักธรรมชาติ คนที่มีมากก็ไม่ได้ใส่ใจคนที่มีน้อย หรือขาดแคลน เหมือนแบ่งคน ออกเป็นกลุ่มๆ คนรวยก็เป็นอีกแบบหนึ่ง คนชั้นกลางก็อีกแบบ คนจนก็จนๆ ไม่รู้จะอธิบายอย่างไร มันไม่ใช่เจตนารมณ์ของธรรมชาติ”

นี่เองสังคมจะเต็มไปด้วยความสับสน แยกแยก เพราะเราขาดหลักคิดในเชิงจริยธรรม ยึดแต่วัตถุ ยึดผลประโยชน์ส่วนตัว เขาความสุขสบายตนเป็นที่ตั้ง ไม่ค่อยมีเวลาในธรรมชาติ ชีวิตของคนอื่นๆ ซึ่งบางทีก็ไม่ใช่ใจ

“หลวงพ่อบอกว่า การบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ทั้งของผู้อื่น และของตน พระพุทธเจ้า ย้ำตรงนี้เป็นประโยคสุดท้าย อุตตจจริยา อยู่ที่ไหนต้องทำตนให้เป็นประโยชน์ คนเรายิ่งทำ ประโยชน์มาก ยิ่งเป็นที่รักของคนอื่น แต่ที่ยากกว่าการทำตนให้เป็นประโยชน์ คือการวางตน

ให้เสมอต้น เสมอปลาย ไม่ใช่รูบวาม เดียวขึ้นเดียวลง”

ทุกวันนี้ หัสนคติ เจตคติของคนทำงานทั่วไป คือมีคุณค่า ทำให้ได้เงิน เพื่อครอบครัว ลูกเมีย มีอยู่มีกิน แต่การทำงานปัจจุบัน มีข้อจำกัดหลายเรื่องที่กำลังกลายเป็นบรรยากาศของการแข่งขัน ยื้อแย่งกัน คนเราทำงานต้องการความก้าวหน้า แต่บางครั้งความก้าวหน้า ความหวัง มันรุนแรงมากเกินไป ขาดจริยธรรม ขาดวิจรรย์ญาณที่คิดว่าเราจะทำอย่างไร ให้มีความสุข และความก้าวหน้าไปเรื่อยๆ ไม่จำเป็นต้องเร่งรีบ เร่งเจ้า

หลวงพ่อลงกต บอกว่า คนที่เก่งคือ คนที่สามารถใช้ชีวิตได้อย่างมีความสุข ตลอดเวลา 24 ชั่วโมง โดยไม่ต้องพึ่งพาอาศัยทรัพยากรมาก ใช้สติปัญญาของตนเอง ที่สำคัญคือ ไม่เป็นคนประเภทที่ยึดติดเกินไป ทำประโยชน์โดยไม่ยึดติด ไม่หวังลาภยศ สักการะ ชื่อเสียงเงินทอง

พระพุทธเจ้าท่านสอน และหลวงพ่อดตระหนักเสมอคือ ไม่มีอะไรเป็นของเรา เรายิ่งยึดติด เรายิ่งทุกข์ ต้องปล่อยวางทุกอย่างถ้ายังทำยิ่งยึดติดตัวกูของกู ยิ่งทุกข์ ฉะนั้นทำให้มันดี ให้มันมีความสุข ให้เกิดผลคือ ปล่อยวางให้มาก จะได้ทุกข์น้อยลง

ชีวิตหลวงพ่อก็มีความสุขกับการทำงาน คนทำงานในวันนี้จะมีสักกี่คนที่ใช้หลักการทำงาน ที่ไม่เยื่อแย่งแข่งขันกัน ผลที่สุดก็เท่ากัน

...ที่พูดก็อยากให้เกิดและทำวันนี้ให้ดีที่สุด ทำตัวให้เป็นประโยชน์ให้มากที่สุด พ่ຸงนี้เราจะตายเราก็รู้สึกเต็มทีกับชีวิตแล้ว